

Miről írtunk 100 éve, 50 éve?

Erdészeti Lapok 1903. évfolyama

Június

Huttya Pál okl. erdész: *Egy-más erdészetünk személyi ügyeiről (541 – 560. p.)*

„Az egyes állami erdőhatóságok egyre-másra panaszkodnak, hogy műszaki segédszemélyzet hiányában nem tudják teendőiket a kellő időre elvégezni és kiegészítő személyzetnek beosztását kéri... Az a panasz, hogy kevés a magyar erdész, majdnem hihetetlennek látszik, mikor még csak kevés esztendővel ez előtt alig mehetett az ember városról-városra, hogy egy-egy műszaki díjnokra, vagy még ennyire sem vitt állás nélküli végzett akadémikusra ne akadt volna.”

Egyesületi Közlemények. (566 – 567.p.)

„Az Országos Erdészeti Egyesület „Bedő Albert alapítványá”-ból pályázatot hirdet két egyenkint 600 koronás ösztöndíjra.

Az ösztöndíj az Országos Erdészeti Egyesület tagsági kötelekében álló magyar erdőösztöndíj és erdészeti altisztek olyan szegény sorsú, szorgalmas és jó előmenetelű fiai számára alapított, kik az erdészeti pályára készülnek s szaktanulmányaikat a selmeczi m. kir. Erdőakadémián szándékoznak végezni.”

Pályázati hirdetés

„A szabadalmazott osztrák-magyar állam vasúttársaságnak Krassó-Szőrény megyében fekvő uradalmain szakiskolák végett több erdőör véteket fel.

Kezdő fizetés napi 2.40 korona. Teljes megfelelés és a szakvizsgának jó eredménnyel való letétele esetén körülbelül egy év múlva fog a megfelelő-

en jobb fizetéssel és nyugdíjigénnyel összekötött végleges kinevezés megtörténni.

Csak olyan pályázók adják be sajátkezőleg írt bélyegtelen folyamodványukat, kik erőteljes testalkatúak, jól látnak és a szakiskolát legalább is jó eredménnyel végezték, azonkívül jól rajzolnak és szépen írnak.”

Az Erdő 1953. évfolyama

1. szám, március

Babos Imre a mezőgazdasági tudományok kandidátusa: *Hullámtéri tapasztalatok (3 – 18. p.)*

Az 1950-es évek elején az erdészet fontos feladata volt a gyorsan növekvő nyárfajok telepítése. Ez különösen erősen jelentkezett a hullámtéri fásítások tekintetében. Babos Imre szakmánk nagy tudósa így írt erről:

„A hullámtéri fásítás sikerét lényegében az irányító szakemberek hozzáértése dönti el. A megfelelő – elsősorban fiatal – mérnökök, technikusok, erdészek kiválogatása, szaktudásuk állandó növelése elengedhetetlen. ... Elengedhetetlen, hogy 1953-ban továbbfolytaszuk a hullámtereken fásító szakemberek képzését. ... Elsősorban talajtani ismereteiket kell bővíteni, de nem feledkezhetünk el a hidrológiai és erdőművelési szempontok ismertetéséről sem.”

Arany Sándor a mezőgazdasági tudományok kandidátusa: *Adatok a tiszai hullámtérek talajviszonyainak megismeréséhez (19 – 41. p.)*

A cikkíró kifejti, hogy milyen terület-részt hogyan és milyen fafajjal lehet hasznosítani a hullámtereken. Megállapítja, hogy a hullámtérek fásításának

elemi és alapvető része a talajterkép elkészítése. Ennek adataira kell felépíteni a fásítási, vagy erdőtelepítési térképet.

A minisztérium (ÁGEM) az Erdészeti Tudományos Intézet javaslata alapján a hullámtéri talajvizsgálatokkal kapcsolatban a Tisza és mellékfolyóinak hullámtérre tervezett 7 főállománytípusból 6-nak a talajkiválmait megadta.

2. szám, június

Jablánczy Sándor: *A biológiai követelmények érvényesítése az erdőgazdasági munkák tervezésének alapja (122 – 128. p.)*

„A modern erdőművelő tudja, hogy neki a műszaki adottságokkal, mint a terület, a fatömeg, a növedék, a záródás, a darabszám stb. foglalkoznia kell. Mert ha csupán a biológiai elvekkel törődik, de nem lép a számadatok reális talajára, akkor mindig távol marad tőle a tervezés lényege. A múlt erdőművelője a természet bonyolult jelenségeit kifejezhetetlennek, megtervezhetetlennek tartotta, és ehelyett idealizált sablonokat alkotott. Ma ebből a felfogásból ki kell emelkednünk. Kötelez erre a tervgazdálkodás és lehetővé teszi ezt a biológia rohamos fejlődése. Közel van az az idő, amikor az erdőgazdasági műszaki tevékenység legfontosabb területe az erdőművelés korszerű megtervezése lesz.”

Egyesületi hírek

• *A Magyar Szovjet Barátság Hónapja*

„A Magyar Szovjet Barátság Hónapja keretében nagy sikerű előadást tartott az egyesület debreceni csoportjánál Marton Tibor: A sztahanov-complex mozgalom és a diszpečser-szolgálat az erdőgazdaság felemelkedésének útja címmel.”

• *Jobb minőségért*

Egyesületünk a műszaki tudományos bizottság javaslata alapján a termelés minőségének javítása érdekében felkérte vidéki csoportjait, hogy vegyék különös gondjaikba:

„1. *a csemetenevelés minőségi javításának támogatását, mégpedig az ERTI részéről erre vonatkozólag Partos Gyula vezetése alatt megindított kísérletek előmozdításával, illetőleg az azokban való széles körű részvétellel és*

2. *A fülledekeny bükköröknöknek április 30-ig történő kiszállítását.*”

A kordokumentumokat kifűrkészte, válogatta és lejegyezte:

Riedl Gyula és dr. Sárvári János

A „behurcolt akác”

Ilyen névvel illetve egy erdész szakember a hazánkban elterjedt és közkedvelt fát. (Duna TV, május 16. 18³⁰, EU Kalendárium)

Emlékezetem szerint a „behurcolt” jelzőt nem éppen lehet hízeltgőnek nevezni. Szokás beszélni behurcolt betegségről, baktériumról, kártevőről, amiket tehát általában véletlenül, akaratunktól függetlenül „hurcoltunk be” valamely idegen földről, kontinensről. Vagy ha szándékosan, akkor nem számítottunk a későbbi káros következményekre. De még sohasem hallottam behurcolt paradicsomról, krumpliról, selyemhernyóról stb. Ezeket inkább honosítottak vagy egzotikáknak nevezzük.

Lehetséges, hogy valaki nem kedveli az akácát, mert – mondjuk – gyerekkorában megszurta a kezét a tüskéje. De emiatt nem illendő ezt a növényt e becsmérlő jelzővel illetni.

Reményfy László